

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/149/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717206031
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7717206031.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Agnesy Hricovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého U. Š. nar. XX.XX.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach dieťaťa rodičov X. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v P. na P. ulici č. X zastúpenej JUDr. Ľubošom Kizivatom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Michalovciach na ulici Kpt. Nálepku č. 8 a P. Š. nar. X.X.XXXX bývajúceho v obci M.Í. č. XXX právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Baťalíkom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Michalovciach na ulici Štefana Kukuru č. 14 v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 2P 61/2017-15 z 24.3.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením dočasne zveril mal. U. Š. nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca. Matku zaviazal prispievať na výživu mal. U. 50 € mesačne, ktoré je povinná platiť otcovi vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o úprave rodičovských práv a povinností k mal. U. Š. nar. XX.XX.XXXX.

2. Rozhodol tak na základe návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletého U. Š. do jeho osobnej starostlivosti a určenia výživného s odôvodnením, že od posledného rozhodnutia Okresného súdu v Michalovciach č.k. 2P 219/2013-83 z 28.4.2014, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a bolo určené výživné otcovi 80 € mesačne, nastala podstatná zmena pomerov, ktorá podľa presvedčenia otca odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že v mesiaci december 2016 požiadala matka maloletého starú matku zo strany otca, aby na obdobie jedného týždňa zabezpečila starostlivosť o maloletého z dôvodu, že ona musí podstúpiť zdravotné vyšetrenie, v dôsledku ktorého bude hospitalizovaná v nemocnici. Dôvod hospitalizácie nešpecifikovala. Stará matka súhlasila so starostlivosťou o maloletého a prevzala ho na dané obdobie do svojej osobnej starostlivosti. Matka ani po uplynutí jedného týždňa, počas ktorého žiadala starú matku o poskytnutie starostlivosti o maloletého, si maloletého nevyzdvihla, nevrátila sa pre neho. Preto otec 21.12.2016 maloletého zobral do svojej domácnosti a začal sa o neho osobne starať. Od toho dňa je reálne v jeho osobnej starostlivosti. Uviedol, že matka maloletého nenavštevuje, telefonicky ho sporadicky kontaktuje a kontaktuje sa aj s triednou učiteľkou. Otcovi neposkytla žiadne informácie, kde sa toho času nachádza a kedy sa vráti pre maloleté dieťa.

3. Konajúci súd vychádzajúc z návrhu otca a oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Michalovce sp.zn. 2P 219/2013 majúci na zreteli záujem mal. U. dospel k záveru, že v danom prípade je nariadenie neodkladného opatrenia dôvodné. Konštatoval, že otec dostatočne osvedčil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, keďže matka od decembra 2016 reálne nejaví primeraný a adekvátny záujem o maloleté dieťa, otec ani nemá vedomosť, kde sa matka nachádza, preto súd prvej

inštancie zveril formou neodkladného opatrenia mal. U. do osobnej starostlivosti otca a to až do času rozhodnutia vo veci samej. Súčasne určil výživné matke maloletého dieťaťa 50 € mesačne.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa s odôvodnením, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia neexistovali dôvody na bezodkladnú úpravu pomerov a tvrdenia otca, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal neboli úplne pravdivé. Zdôraznila, že z odôvodnenia napadnutého neodkladného opatrenia je zrejmé, že súd vychádzal len z návrhu otca a súd prvej inštancie uzavrel, že matka od decembra 2016 o dieťa nejaví adekvátny záujem a otec, ako aj maloletý nemajú vedomosť o tom, kde sa matka nachádza a na základe uvedeného konajúci súd rozhodol. Matka vyslovila presvedčenie, že od posledného rozhodnutia Okresného súdu Michalovce, kedy bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala ingerenciu nariadenia neodkladného opatrenia. Uviedla, že otec zavádzal konajúci súd ak tvrdil, že si maloletého prevzal 22.12.2016 od svojej matky, pretože v mesiaci december 2016 sa o svojho syna U. matka riadne starala a strávili spolu Vianoce 2016, Silvester 2016 a to až do 6.1.2017, kedy po dohode so starou mamou z otcovej strany a samotným otcom bolo z dôvodu matkinej predpokladanej hospitalizácie v nemocnici dohodnuté, že sa o neho postarajú, s čím súhlasili. Lekári nevedeli matke určiť diagnózu a z uvedeného dôvodu nebola žiadna dohoda o tom, do kedy bude dočasne mal. U. u starej matky z otcovej strany. Preto bolo dohodnuté, že matka po zistení diagnózy a preliečení príde pre mal. U., s čím súhlasil otec aj stará matka. Preto tvrdenie otca, že nevedel, kde sa matka nachádza, považuje za nepravdivé, pretože s otcom sa riadne dohodla o starostlivosti o maloletého počas svojej neprítomnosti. Pre úplnosť uviedla, že v prešovskej nemocnici bola hospitalizovaná od 10.1.2017 do 16.1.2017, po tejto hospitalizácii bola osobne s mal. U. a osobne sa o neho starala od 16.1.2017 do 24.1.2017 spoločne so svojou matkou. Následne bola opätovne hospitalizovaná v P. A. od 24.1.2017 do 6.2.2017 a ďalšia hospitalizácia bola Q. P. A. od 6.3.2017 do 17.3.2017. Až po tejto hospitalizácii lekári zistili jej zdravotný stav, určili správnu diagnózu a matke bola doporučená posledná hospitalizácia vo Q. M., kde bola v období od 20.3.2017 do 11.4.2017. Jej stav po tejto liečbe je stabilizovaný a doliečuje sa už len ambulantne. Posledné neurologické vyšetrenie absolvovala u P. O. v Č. a po tomto vyšetrení sa 14.4.2017 vrátila do P. Po návrate do Michaloviec informovala otca, aby maloletého vrátil do jej osobnej starostlivosti, avšak v tom čase už bolo vydané neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol maloletý zverený dočasne do osobnej starostlivosti otca. Vyslovila presvedčenie, že ona je schopná naďalej zabezpečovať starostlivosť o maloletého, preto navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Michalovce z 24.3.2017 a návrh otca o zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti zamietol.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa. Poukázal predovšetkým na skutočnosť, že sa vedie konanie vo veci samej, kde už je nariadený termín pojednávania, preto nepovažuje za účelné v tomto štádiu riešiť neodkladné opatrenia. Napriek tomu uviedol, že tvrdenie matky o tom, že otec mal vedomosť o tom, kde sa matka nachádza a zdržiava je zavádzajúce a nepravdivé. Potvrdením tejto skutočnosti je aj to, že ak by jeho úmyslom bolo škodiť matke, nepožiadal by o nariadenie neodkladného opatrenia až v mesiaci marec, ale už v mesiaci december, kedy matka si maloletého v dohodnutom čase neprevzala. Poukázal na skutočnosť, že matka sa začala intenzívne zaujímať o maloletého až po obdržaní uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že všetky skutočnosti, ktoré opísal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú pravdivé a v žiadnom prípade nebolo jeho záujmom akýmkoľvek spôsobom matke škodiť. Uviedol, že matke umožňuje neobmedzený kontakt s maloletým dieťaťom, avšak v prípade, že sa matka bude chcieť odsťahovať do P. ku svojej matke, s týmto nebude súhlasiť a bude žiadať aj vo veci samej zverenie do jeho osobnej starostlivosti.

6. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka doručeného súdu 10.5.2017 vyplynulo, že bolo vykonané šetrenie v domácnosti otca a matky, kedy bolo zistené, že matka otca informovala o tom, že nastúpi na hospitalizáciu. Je zrejmé, že matka mala a aj má záujem o zabezpečovanie starostlivosti o maloletého. Na základe vykonaného pohovoru s mal. U. bolo zistené, že mal. U. sa cíti v spoločnosti otca dobre, ocenil to, že s ním môže byť dlhší čas a sám navrhol realizáciu striedavej osobnej starostlivosti. Na základe uvedeného kolízny opatrovník navrhol, aby v rámci súdneho konania vo veci samej bolo vykonané dokazovania, či zverenie do striedavej osobnej starostlivosti bude v záujme maloletého a či budú tak lepšie zaistené jeho potreby.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

12. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené ku dňu jeho rozhodnutia zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože bola osvedčená naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov daná záujmom maloletého dieťaťa, ktorému v dôsledku nezvládnutia dostatočnej komunikácie medzi matkou a otcom hrozilo nebezpečenstvo nestability výchovného prostredia, keďže matka nepochybne počas obdobia, od kedy odovzdala maloletého starej matke zo strany otca údajne na jeden týždeň, ďalšiu starostlivosť nezabezpečovala, pričom za obdobie od decembra až do apríla sa s maloletým dieťaťom kontaktovala minimálne a takmer vôbec s otcom maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa preto stotožnil s konštatáciou súdu prvej inštancie, že v danom prípade otec dostatočne osvedčil nariadenie neodkladného opatrenia dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, ktorý nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii výchovného prostredia. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je však otázkou právnou, nie skutkovou a pre jeho posúdenie je potrebné vychádzať z práv dieťaťa zakotvených predovšetkým v Dohovore o právach dieťaťa, kde z článku 8 ods. 1 vyplýva, že dieťa má právo nielen na zachovanie vzťahu so svojimi rodičmi, ale má aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných zväzkov v súlade so zákonom a vylúčením nezákonných zásahov. Odvolací súd na základe uvedených skutočností dospel k presvedčeniu, že v danom prípade bolo dôvodné dočasne zveriť maloletého do osobnej starostlivosti otca, čo za daných okolností bolo predovšetkým v súlade so záujmom maloletého dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania, preto nebolo úlohou odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať odvolacími námietkami matky a skutočnosťami tvrdými otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože tieto sa týkajú veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie, ktorými sa bude zaoberať súd prvej inštancie v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Pre úplnosť odvolací súd dodáva vo vzťahu k odvolacím námietkam matky, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie nevykonáva, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a súčasne sa stotožnil s jeho odôvodnením, preto len na zdôraznenie jeho správnosti uviedol ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

15. Súd prvej inštancie rovnako správne rozhodol, keď zaviazal matku prispievať na výživu maloletého v danej výške, pričom aj pri tomto výroku súdu prvej inštancie je potrebné dodať, že záväzok platiť výživné je predbežný a dočasný.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.